

Nr 225

Av herrar Adolfsson och Hansson i Önnarp, om upphävande av varuskatten för glass.

Varuskatt utgår för glass, liksom för övriga skattepliktiga choklad- och konfityrvaror, med 65 procent av varans beskattningsvärde. Det måste emellertid anses oriktigt, att gräddglassen, som numera är att anse som ett synnerligen högvärdigt livsmedel, på detta sätt blir föremål för beskattning. Genom den blandning av glass och mjölkfett, som gräddglassen utgör, tillföres särskilt barnen den livsviktiga mjölken på ett för dem begärligt sätt. Det säger sig självt, att den hårda beskattningen på glassen i hög grad verkar inskränkande på efterfrågan och därmed begränsande på konsumtionen.

På andra håll i världen, t. ex. i USA, England och Tyskland, betraktas glassvarorna som livsmedel och beskattas icke alls. I nämnda länder har därför konsumtionen av glass blivit betydligt större än i vårt land. Något bärande skäl synes oss icke kunna förebringas för en avsättningshämmande beskattning av en mejeriprodukt, som det här är fråga om.

Därtill kommer, att nuvarande bestämmelser medför en gränsdragning, som måste betecknas som helt omotiverad. Skatt utgår nämligen icke för glass som färdigställda för hushåll, restauranger eller matserveringar och som är avsedd för efterrätter. Konsekvensen härav har blivit, att en väsentlig del av den inom landet framställda glassen icke blir beskattad. Denna gränsdragning medför betydande kontrollsvårigheter. Det kan på goda grunder förutsättas, att en dylik kontroll icke kan bli effektiv.

I motioner till riksdagen har under senare år vid upprepade tillfällen yrkats, att varuskatt icke vidare skall utgå för glass. Dessa yrkanden har mötts med erinringar om att spørsmålet om den indirekta beskattningen är föremål för en särskild utredning och att det därför kan vara riktigt att avvakta resultatet därav, innan ställning togs till frågan om borttagande av skatten på glass. 1952 års kommitté för indirekta skatter har ännu icke framlagt sitt slutbetänkande men beräknas kunna göra detta under innevarande år. Det bör emellertid framhållas, att ett borttagande av skatten på glass knappast på något sätt kan rubba förutsättningarna för utredningsarbetet eller påverka det slutliga ställningstagandet. Det torde nämligen numera vara allmänt erkänt, att skatten på glass bör borttagas. Det kan hänvisas till att statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdelegation vid prisöverenskommelsen den 16 mars 1955 förutsatte, att så skulle ske. I en protokollsanteckning till nämnda överenskommelse heter

det: »Nämnden och delegationen anser det angeläget, att den varuskatt, som nu utgår för gräddglass (i förpackningar under en tredjedels liter) snarast möjligt borttages.»

Efter detta ställningstagande synes oss varuskatten på glass snarast böra borttagas. Som ytterligare skäl härför kan anföras den kvalitetskontroll för gräddglassen, som nu planeras genom Kontrollorganet för Mejeriprodukter och Ägg (KMÄ). Det kan framhållas, att varuskatten å glass under år 1955 uppgick till cirka 10 milj. kronor, vilken siffra emellertid är exceptionellt hög i anledning av den varma sommaren. Normalt sett kan varuskatten å glass beräknas till 6 å 7 milj. kronor per år. Ur statsfinansiell synpunkt kan knappast något hinder möta för skattens borttagande.

I enlighet med det ovan anförda skulle det riktiga vara att skatten på gräddglass slopades och att sålunda skatt endast skulle utgå å sådan glass, som innehåller mindre än tolv procent mjölkfett. Då det emellertid kan antagas, att kontrollsvårigheter härigenom skulle uppstå, torde det lämpligaste vara, att varuskatten slopas å all glass.

Under åberopande av vad som ovan anförts får vi hemställa,
att riksdagen ville besluta, att varuskatt å glass icke vidare skall uttagas.

Stockholm den 26 januari 1956

Holger Adolfsson

Stig F. Hansson

i Önnarp